

14-GIỚI DỪNG PHU CỤ CHƯA ĐỦ SÁU NĂM.

Khi Phật an trú tại Tinh xá có lầu gác trong rừng lớn nơi thành Tỳ-xá-ly, nói rộng như trên. Vì năm điều lợi ích nên Thế Tôn cứ năm hôm đi quan sát phòng ốc của các Tỳ-kheo một lần. Lúc ấy, Thế Tôn thấy các phu cụ len cũ bỏ ngổn ngang khắp nơi, hoặc trong đồng rác, hoặc trong xó nhà, hoặc dưới thềm nhà, bị chim, quạ mang về làm ổ, hoặc chuột tha vào trong hang. Phật biết mà vẫn hỏi các Tỳ-kheo: “Đây là loại phu cụ len cũ của ai mà bỏ ngổn ngang khắp nơi như thế?”.

Các Tỳ-kheo đáp: “Bạch Thế Tôn! Đó là thứ phu cụ len cũ mà các Tỳ-kheo vứt bỏ, vì thích làm phu cụ mới”.

Phật bèn bảo với các Tỳ-kheo: “Từ nay trở đi, các Tỳ-kheo khi làm phu cụ mới phải sử dụng đến sáu năm”.

Lại nữa, khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, có một Tỳ-kheo già bệnh mang chiếc y Tăng-già-lê bằng len nặng nề, các Tỳ-kheo thấy thế, nói: “Thầy mang chiếc y Tăng-già-lê bằng len nặng thế này sẽ chết mất, hãy bỏ cái y nặng này đi và mang chiếc y nhẹ khác”.

Thầy liền đáp: “Vì dùng chưa đủ sáu năm”.

Các Tỳ-kheo lại nói: “Thầy không bỏ cái y này sẽ ốm mà chết”.

Thầy đáp: “Thà tôi chết, chứ không dám trái giới luật”.

Các Tỳ-kheo bèn đem việc đó bạch đầy đủ lên Thế Tôn. Phật liền nói với các Tỳ-kheo: “Thầy Tỳ-kheo già bệnh ấy vì mang y bằng len nặng mà tăng thêm bệnh thì Tăng nên cho thầy pháp Yết-ma dùng y len. Tỳ-kheo này nên đến xin Tăng và Tăng nên làm pháp Yết-ma cầu thỉnh. Người làm Yết-ma nên nói thế này:

“Xin Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo ốm giáp già bệnh mà chiếc y bằng len nặng nên càng tăng thêm bệnh suy vi. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, nay Tăng cho phép Tỳ-kheo ốm giáp đến Tăng xin Yết-ma về y len.

Xin các Đại đức lắng nghe! Tỳ-kheo ốm giáp muốn đến Tăng xin pháp Yết-ma y len, vì Tăng đã bằng lòng nên im lặng. Việc đó cứ như thế mà thi hành”.

Thế rồi, Tỳ-kheo này đến trước Tăng, trật vai áo bên phải, chân phải quỳ xuống đất, tác bạch xin như sau:

“Tôi Tỳ-kheo ốm giáp già bệnh mà chiếc y này nặng càng làm cho bệnh hoạn tôi tăng thêm. Nay tôi đến giữa Tăng xin pháp Yết-ma y len, mong Tăng cho tôi pháp Yết-ma y len”. Xin lần thứ hai thứ ba cũng như thế.

Bấy giờ, người làm Yết-ma nên nói như sau:

- Xin Đại đức Tăng lắng nghe. Tỳ-kheo ốm giáp này bệnh mà chiếc y bằng len nặng, thầy đã đến giữa Tăng xin pháp Yết-ma y len.

Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, nay Tăng cho Tỳ-kheo mổ giáp pháp Yết-ma y len. Đây là lời tác bạch.

Rồi ba lần bạch Yết-ma cũng như thế.

Sau đó, Phật hỏi các Tỳ-kheo đã cho Tỳ-kheo già bệnh pháp Yết-ma y len chưa, thì họ đáp rằng đã cho rồi. Thế rồi, Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo sống tại thành Xá-vệ phải tập họp lại tất cả, vì mười điều lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

“Nếu Tỳ-kheo làm phu cụ mới phải dùng đến sáu năm. Nếu chưa đủ sáu năm mà bỏ, hoặc không bỏ phu cụ cũ, làm phu cụ mới - ngoại trừ Tăng làm Yết-ma cho phép - thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dạ-đề”.

GIẢI THÍCH:

(Một số từ đã giải thích ở trên)

- Sáu năm: Tức sáu mùa hạ. Bốn tháng mùa hạ nên ở trong nhà, mỗi đêm nên trải tấm phu cụ bằng len ba lần, không nên đầu đêm đem ra trải ba lần; nếu đầu đêm đem ra mà giữa đêm, cuối đêm không đem ra, thì phạm hai tội Việt-tỳ-ni. Nếu giữa đêm đem ra (dùng) mà đầu đêm, cuối đêm không đem ra thì cũng phạm hai tội Việt-tỳ-ni. Nếu cuối đêm đem ra, mà đầu đêm, giữa đêm không đem ra, thì cũng phạm hai tội Việt-tỳ-ni. Nếu đầu đêm, giữa đêm và cuối đêm đều không đem ra, thì phạm ba tội Việt-tỳ-ni. Trái lại nếu đem ra ba lần đầu đêm, giữa đêm và cuối đêm, thì không có tội.

- Chưa đủ sáu năm: Chưa đủ sáu mùa hạ.

- Phu cụ cũ: Đã được dùng trong sáu năm.

- Hoặc xả, hoặc không xả: Cái phu cụ cũ hiện tiền nếu bỏ rồi làm cái mới thì phạm; hoặc cái phu cụ cũ hiện tiền không bỏ mà làm cái mới cũng phạm; hoặc cái phu cụ cũ không hiện tiền, nếu bỏ mà làm cái mới cũng phạm; hoặc cái phu cụ cũ không hiện tiền, không bỏ mà làm cái phu cụ mới, tự mình làm hay nhờ người khác làm, khi làm xong phạm Ni-tát-kỳ Ba-dạ-đề. Khi sử dụng phạm tội Việt-tỳ-ni.

- Vì muốn tốt: Chẳng hạn hiềm vì “Lớn quá, nhỏ quá, nhẹ quá, nặng quá, khi mặc vào lạnh quá, nóng quá, mà ta có đàn-việt, có người làm giúp, ta có lông dê, vậy ta hãy làm cái phu cụ mới”. Nếu vì muốn tốt, suy nghĩ như thế thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dạ-đề.

- Ngoại trừ Tăng Yết-ma cho phép: Nếu Thế Tôn cho đặc miễn thì không có tội. Nhưng Yết-ma hoặc thành hoặc không thành.

- Yết-ma không thành tựu: Thân thể không gây yếu nhan sắc không tiêu tụy, gân cốt không suy giảm, ăn thực phẩm thô sơ vẫn no; hoặc tác bạch không thành tựu, Yết-ma không thành tựu, tăng không thành tựu, có những sự việc không thành tựu như vậy, đó gọi là Yết-ma không thành tựu. Trái lại, nếu Tỳ-kheo ấy bệnh hoạn, thân thể nhan sắc

tiêu tụy, gân cốt suy giảm, ăn thức ăn nhuyễn cũng không thấy no, đừng nói là thức ăn thô; nhưng khi tác bạch không thành tựu, Yết-ma không thành tựu, tăng không thành tựu, có các việc sai trái như thế, thì cũng gọi là Yết-ma không thành tựu.

- Yết-ma thành tựu: Nếu Tỳ-kheo ấy ốm yếu, nhan sắc tiêu tụy, gân cốt suy giảm, ăn thức ăn nhuyễn cũng không no được, tác bạch thành tựu, Yết-ma thành tựu, tăng thành tựu, các việc như thế đều không sai sót, đó gọi là Yết-ma thành tựu.

Vị Tỳ-kheo già bệnh này, khi được Tăng Yết-ma cho phép rồi, phải ghi nhớ số ngày tháng năm đã sử dụng cái phụ cụ bằng len cũ, đến lúc lành bệnh phải sử dụng lại cái phụ cụ cũ ấy, tính với số thời gian trước kia đủ sáu năm. Nếu Tỳ-kheo này sau khi lành bệnh không dùng lại phụ cụ cũ đủ sáu năm, thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dạ-đề.

Ni-tát-kỳ Ba-dạ-đề như trên đã nói. Sau khi vị ấy đem xả giữa chúng Tăng, Tăng không nên trả lại vị ấy, mà được sử dụng, nhưng không được khoác mặc vào thân, thế nên nói (như trên).

(Hết giới Ni-tát-kỳ thứ mười bốn)